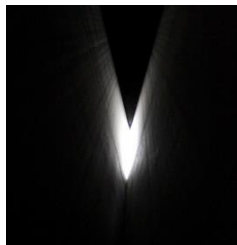

Z cest z měst

V pořadí třetí výstava Kristýny S v Galerii DK byla výstavou fotografií. Pod názvem Z cest z měst se skrýval výběr méně známých pohledů na různá místa, detaily a zákoutí celé řady nejen evropských metropolí... Instalace fotografií na dlouhé pruhy krepového papíru ladila s šedými stěnami divadla a sklízela souhlasné

komentáře. Těšíme se tedy na výstavu další, tentokrát prý pro změnu budou obrazy. (hh)

Kristýna S: Berlín

 blízké okolí

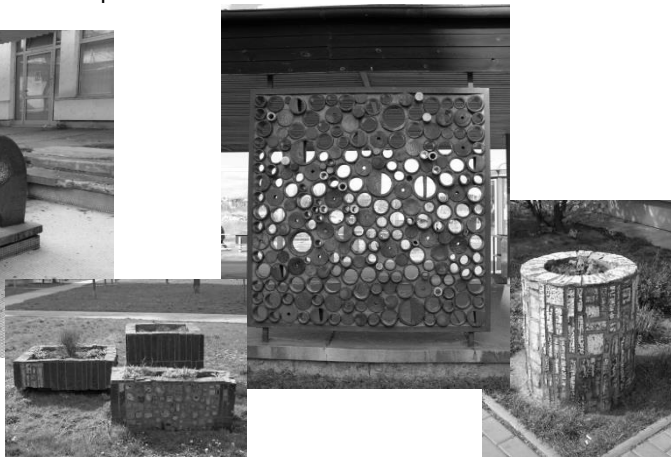
Sídlíště Invalidovna a keramický ateliér (L. Hladíková, D. Mírová, M. Rychlíková)

Že Divadlo Kámen působí ve studiu nacházejícím se na východním okraji sídlíště Invalidovna, tedy v Karlíně, tedy přibližně 200 metrů od stanice metra Invalidovna, tedy vlastně ne zase tak daleko od centra města, je asi už poměrně známé.

O tom, že se sídlíště Invalidovna může pyšnit tituly „jedno z nejstarších“, „jedno z nejmenších“ a především „experimentální“, jsme už psali v občasníku v roce 2007.

Co jsme však ještě nikdy nezmiňovali, je fakt, že na sídlíšti Invalidovna se od dob jeho vzniku (tedy od šedesátých let 20. století) nachází poměrně velké množství veřejných plastik. Nejpočetněji je zde zastoupena

keramika (mříž, fontána, nádoby na zeleň) trojice autorek L. Hladíkové, D. Mírové a M. Rychlíkové. Jen málokdo si při cestě do divadla ze zastávky metra či tramvaje nevšimne keramické mříže, jejímž základem je dutý válec v různých tvarových obměnách a různých délkách, či vypuštěného bazénku s keramickou plastikou uprostřed, které obyvatelé Invalidovny či Karlína neřeknou jinak než SLON. Slona připomíná především proto, že zde část plastiky chybí, původně spíš prý snad připomínala ptáky na vodní hladině. Nádoby na zeleň ve tvaru krychlí či kvádrů a také jednoho válce roztroušené po celém sídlíšti již nejsou tak nápadné. Více si o těchto keramických dílech můžeme přečíst například v článku Umělecké poklady na sídlíšti Invalidovna na www.karlinsobe.cz. (hh)

 zprávy

Agamemnón

Po poměrně nočním (ročním) zkoušení se v prosinci konala premiéra AGAMEMNÓNA. Nešlo tak úplně o hru, ale vlastně o čtení, vyprávění a kamenně strukturovanou improvizaci. Tedy tři periodicky se opakující složky, z nichž nejdelší jsou právě improvizace více či méně inspirované krátkými čtenými úseky Agamemnóna podle Aischyla v překladu Josefa Krále.

Po představení se dlouze diskutovalo o tom, že se skutečně jedná o improvizace daného okamžiku, že není nic připraveno, přesto však někteří diváci odcházeli v této věci nepřesvědčení...

Agamemnóna doplnila poměrně stará hra Levá ruka. Při dalším provedení se plánuje hudební prolog a epilóg, který by měla obstarat Anna Ptáková a její klarinet. (hh)

Mamut mamut

Po poměrně dlouhém (s poměrně dlouhými přestávkami téměř dvouletém) zkoušení se v březnu konala premiéra kamenné velkohry MAMUT MAMUT.

Scénář ke hře tentokrát vznikl na námět hudebního skladatele a violoncellisty Martina Marka, který společně s Janem Ptákem složil k představení hudbu pro klarinet, klavír, flétnu a mamutofon.

Kromě stálých herců Divadla Kámen se ve hře objevil také performer a recitátor Vladimír Benderský. Více o Martinu Markovi včetně několika ukávek z jeho hudby lze nalézt na www.hisvoice.cz, například v článku Martin Marek a Mamut mamut. (hh)

 úvodník

Mamut mamut: o čem to jako je?

Mám určitou otázku; osobní otázku, pracovní otázku, osobně-profesní otázku... Není nijak obzvláště naléhavá.

Když vytváříme hru, obvykle pracujeme hlavně na základě estetické vize režiséra (tedy obvykle mé podivné vize...). Z té vize postupně vystupují obsahové motivy a témata (čili „o čem to je“). Motiv i témata mohou být pro každého herce jiná a zase jiná mohou být pro režiséra. (Mohou také existovat „jen“ na estetické úrovni, ale teď to nekomplikujme.) Mohou se také při každém představení lišit (ale nekomplikujme to).

Ovšem témata (tedy „o čem to je“) v našich hrách a představeních vždycky jsou. Dokonce jsou pro nás natolik závažná, že nám stojí za to několik let si je na jevišti řešit.

A teď tedy ta má osobně-profesní otázka: máme ta naše témata zveřejňovat?

Zatím to obvykle neděláme, protože chceme divákům poskytovat stejnou svobodu, jakou mají herci: najít si motivy a témata sami.

Dnes to ovšem experimentálně udělám. Zveřejním některé z otázek, které si řeším v Mamutovi mamutovi. Pokusím se je popsat v odstavci „o čem to jako...“ na stránce 3 tohoto několikaměsíčníku...

(Petr Odo)

rozhovor

MM jako Martin Marek

Rozhovor s Petrem Odem o Martinovi Markovi a o hře Mamut mamut

P, jak jsi se vlastně seznámil s Martinem M?

Martin někdy přišel do divadla, asi to bylo s Honzou P. Samozřejmě mě dost zaujal, protože má u vína takový zajímavý nadhled, a také měl zajímavý kabát. Potom jsem zjistil, že ho zná také Jakub S. S Honzou se znali samozřejmě přes hudbu, s Jakubem přes formule.

P, od koho vzešel návrh na spolupráci a v jaké formě?

Martin jednoho dne přišel a velmi zpřímá řekl, že by rád někdy udělal hudbu ke hře o lovcích mamutů. Tak jestli bych třeba někdy něco o lovcích mamutů nenapsal. Přinesl i náčrt hlavních postav potenciální hry a několik situací. Mně to v tu chvíli přišlo neuskutečnitelné – nikdy jsem se o pravěk nezajímal a ani mě moc nezajímají takové ty společensko-kritické konotace takovýchto témat. Dokonce jsem ani nikdy nečetl Štorcha...

Zároveň s Martinovým návrhem se Honza P nabídl, že by v takové hře hrál hudbu, a že by snad i sehnal další muzikanty. To mě asi dost posunulo k serióznějšímu uvažování o Martinově návrhu, protože spolupracovat s Honzou P je radost.

Postupně se mi přece jen vloudila do hlavy nějaká vize, asi hlavně díky snu o bytosti na pomezí dvou světů nebo na kraji světa, která není fyzicky silná a nemá žádné zbraně, ale která... No, to už bych zbytečně popisoval, co si mimo jiné v Mamutovi zkoumám... Důležité je, že se ta vize propojila s tím hrozným tématem lovců mamutů...

Také mě začalo napadat, že témata, která Martin původně nadhodil, by v kombinaci s tou podivnou bytostí mohla být vhodná pro inscenaci, na níž bychom se pokusili dojít rozumně daleko v dekompozici fabule i kombinaci různých hereckých stylů. Zdálo se mi, že to velmi srozumitelné a dá se říci primordiální pravěké téma by v součinnosti s kvalifikovanou, promyšlenou a prvotřídně

interpretovanou hudbou mohlo tu dekompozici opět nějak scelovat.

Asi po roce nebo dvou jsem tedy sepsal jakýsi výtvar. Martin ho přijal, i když nikoli bez výhrad. (Výhrady má vždy ke všemu). S Honzou P si potom rozdělili skládání hudby a teď jsme v tom řekl bych po uši.

P, a jak to všechno nakonec dopadlo?

To uvidíme od konce března. I když Martin u toho asi nebude moci být. S trochou rouhání (o kterém ta hra mimo jiné také trochu pojednává) bych mohl říci, že je to dobře, protože jinak by ho z toho mohl trefit šlak... (ptala se Helena H)

pohádka

Pohádka o Mamutovi...

Byl jednou jeden Mamut. Nebyl to obyčejný Mamut. Měl zakřivené, lehce disharmonické uši. Uši, které slyšely. Uši, které slyšely hudbu. Hudbu lehce zakřivenou, disharmonickou. Hudbu živou. Hudbu novou. Hudbu, kterou složil Martin M. Hudbu, kterou hrál Honza P. Hudbu, která ani tak moc neublíží. Hudbu, kterou Mamut poslouchal ze všeho nejraději. Mamut také rád modeloval. Měl asi velké srdce. Srdce a duši. Mamut psal básně. Vzal do ruky tužku a papír a... Mamut věděl, že je na světě spousta nedořešených otázek. Mamut tušil, že kdyby si dal na krk iksko, třeba by se tím všechno... Mamut věděl, že existuje něco, co nikdy nezanikne. Mamut věděl, že lumíči párky uměl stejně dělat ten Drak. Mamut tušil, že slunovrat přijde už opravdu brzo. Setsakramentsky brzo. (Adléta; převzato z blogu: divadlokamen.blogspot.cz)

stopa

Po stopách MM

Magické písmeno. Je to subjektivní výrok tenhle výrok a poslouchat životní příběhy je někdy docela všední otrava. S tímhle tím písmenem ona osudovost ale přesahuje meze mého osobního příběhování a potvrzuje své čiré plánování alespoň v jednom příběhu Divadla Kámen. Jsme melodicky pobláznění múzou přísně matematickou. Je to tím, že milujeme? Není to tajemství všeho kol-dokola-existujícího? Za milujícím mozkiem fungují mechanismy různého druhu. Momentální mírumilovnosti, miniaturní strachomúry, malicherná melodramata. Honba za zachycením všeho a odpoutávání se od všeho připomíná honbu za zachycením mamuta mamuta mamutího – mysteriózního mistra přírodní houževnatosti, která nás tak straší. Zříkáme se toho a vytváříme magický obraz nedotknutelnosti.

Zdánlivě nedotknutelná jsou právě některá melodramata, obyčejný pozemský červ si s nimi neví rady a přece s nimi nějak nakládá.

o čem to jako...

Mamut mamut podle Petra O

Já v Mamutovi zkoumám například toto:

1. Zázrak lidské práce. Nevíme, co chceme, nevyznáme se v informacích, které máme, neumíme se vzájemně shodnout ani dohodnout, jsme nedůslední a dezorientovaní, přesto občas něco uděláme, vytvoříme, zachráníme... Jak je to možné?

kupón

VSTUPENKA ZA 50 Kč

Vystřihnete-li si tento kupón a předložíte-li ho u pokladny před jakýmkoli představením hry Mamut mamut do konce roku 2014, pořídíte jednu vstupenku za 50 Kč.

Doporučujeme Vám rezervaci (např. tel. 775 718 470).

Životní příběh Mamuta mamuta je spjat s Martinem M. Jeho životní příběh nedal by se nazvat obyčejným či nezajímavým. Stopa Martina M mě zavedla do Loun, na místo moci či nemoci a možná i místo bezmoci.

Jely jsme s Adléťou pozdravit tohoto milovníka mamutů upoutaného na lůžko, odkázaného na vjemy viděné sic v úhlu omezeném, zato však vjemy slyšené uchem nepochybně ryze muzikantským a múzickým. Těžko říct, zda byl MM potěšen touhleto návštěvou Marthy a Adléty. V každém případě mise byla jasná - podat zprávu o honu na mamuta. V tichém provedení jsem předzpívala Marthinu motlitbu, v dosti šumivém a hlasitém provedení přehrála Adléta kus symfonie dezorientace a v relativně přívětivém provedení byla přečtena anotace k představení. Zdálo se, že MM ne vždy se vším souhlasí a je dost pravděpodobné, že ke všemu uvedenému má co říct. Ostatně jakožto tvůrce by si to nenechal ujít! V rohu svého mozku pokorně dřepím a čekám na další zprávy z mozkovny MM o tom, jaká je vlastně honba na MM. (Barbora)

2. S využitím výstižné Vladimirovy formulace: kancelář v mythologickém prostoru, kancelář jako mythologický prostor, mythologické aspekty prostoru v kanceláři, mythologickým prostorem ovlivněné vztahy lidí v kanceláři, vztahy kanceláře vůči okolnímu světu, ...

3. Pomalý pohyb zprava doleva, pod nejasným tlakem; posléze pohyb zpět do prostoru vyprázdněného po předchozím tlaku.